

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 20 noiembrie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Chiorescu Nicolae XX, născut la XXX, originar și domiciliat XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.11.2016 pînă la 20.11.2017;

Instanța de apel de la 01.12.2017 pînă la 28.03.2018;

Instanța de recurs de la 01.06.2018 pînă la 04.07.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2017, Chiorescu Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis, fără amendă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Chiorescu Nicolae la 07.05.2016, aproximativ la orele 13:30, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe teritoriul pieții agricole centrale amplasată pe str. XXX, mun. Chișinău, a smuls de la gâtul cet. Madan Eugenia, lăntșorul confecționat din aur pe care atârna un pandantiv în formă de cruce, confecționat din aur, la prețul total 5 000 lei, după care cu bunul sustras s-a eschivat de la locul comiterii faptei, însă în scurt a fost reținut de către colaboratorii de poliție.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Chiorescu Nicolae să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a constatat vinovăția inculpatului doar prin declarațiile părții vătămate Madan Evghenia și a martorilor Tâmpei Constantin și Musteață Galina. Martorul Musteață Galina din motive necunoscute nu a fost audiat în ședința de judecată, iar acuzatorul de stat a renunțat la acest martor. Instanța de fond, trecînd cu vederea de acest fapt, a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului Musteață Galina. De asemenea acuzatorul de stat a renunțat la procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, în care partea vătămată i-a fost prezentat spre recunoaștere inculpatul, unica probă care putea să confirme vinovăția lui Chiorescu Nicolae. Alte mijloace de probă nu au fost administrate și cercetate în instanța de judecată. Potrivit art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces

judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu apelul avocatului Iulian Cașu în numele inculpatului Nicolae Chiorescu, casată sentința contestată în partea stabilirii penitenciarului și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Chiorescu Nicolae recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. 2 lit. f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 6 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței contestate s-au menținut fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre vinovăția inculpatului Chiorescu Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după semnele calificative - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond just încadrând acțiunile inculpatului Chiorescu Nicolae în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Chiorescu Nicolae în comiterea infracțiunii înscrinate este dovedită pe deplin prin probele cercetate în instanța de fond, verificate și reținute și de către instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Madan Evghenia, declarațiile martorilor Tâmpei Constantin, Musteață Galina, precum și: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea de săvârșirea infracțiunii din 07 mai 2016 (f.d. 18); procesul-verbal de ridicare a obiectului din 07 mai 2016, prin care este consemnat faptul că, de la Eugenia Madan a fost ridicat un lănișor cu cruciuliță din aur, (f.d. 17); procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 mai 2016, prin care este consemnat faptul că, examinării au fost supuse obiectele ridicate de la Eugenia Madan, un lănișor și cruciuliță din aur. Lănișorul era rupt, (f.d. 18).

Totodată, instanța de fond a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului Chiorescu Nicolae precum că, nu ține minte unde se afla în momentul comiterii infracțiunii, declarațiile date fiind apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de evitare a răspunderii penale

Prima instanță a conchis corect că, declarațiile menționate au fost combătute prin totalitatea de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, cum ar fi declarațiile atât a părții vătămate cât și a martorilor, din care reiese că anume inculpatul i-a sustras deschis lănișorul de la gât părții vătămate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal pentru inculpatul Chiorescu Nicolae nu au fost stabilite, circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Chiorescu Nicolae, instanța de fond, luând în vedere personalitatea inculpatului, s-a ghidat de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile și legal individualizate.

Instanța de fond just a concluzionat că, sentința de condamnare cu executare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Verificând aspectul individualizării pedepsei, instanța de apel, a considerat că, aceasta este una legală, proporțională, adecvată, în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale în vederea corectării, reeducării și resocializării inculpatului.

Prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Chiorescu Nicolae a reținut că inculpatul, a comis infracțiunea având antecedente penale. Anterior judecat, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 martie 2008, în temeiul art. 187 alin. (2) lit. e), f) din Cod penal, la 5 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei cu suspendarea unui termen de probațiune de 3 ani, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 24 februarie 2010, în temeiul art. 187 alin. (2) lit. f) din Cod penal, cu art. 85 Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, eliberat la 24 aprilie 2015. Din aceste considerente, instanța de fond a dispus executarea pedepsei de către Chiorescu Nicolae în penitenciar de tip închis, pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.163 din 20 iulie 2017, în vigoare 20 decembrie 2017 - la articolul 72 alin. (4), textul "... precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă" se exclude.

În corespundere cu art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Așadar, fapta comisă de inculpatul Chiorescu Nicolae s-a consumat până la intrarea în vigoare a Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.163 din 20 iulie 2017, respectiv instanța de apel a aplicat prevederile legale până la intrarea în vigoare a legii menționate ca fiind mai favorabile situației inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea de jaf - art. 187 alin. (2) Cod penal, comisă de către inculpatul Chiorescu Nicolae se atribuie la categoria celor grave. În asemenea context, inculpatul pentru comiterea unei infracțiuni grave, prin prisma prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Chiorescu Nicolae din motiv că nu a săvârșit infracțiunea incriminată. Recurentul invocă aceleași argumente declarate

în cererea de apel (pct. 3 din prezenta decizie). Totodată, se invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere că inculpatul critică vinovăția sa, considerând că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, solicitând să fie achitat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerînd că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Chiorescu Nicolae.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește îndubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărîrii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Chiorescu Nicolae, a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. 2 lit. f) Cod penal, jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Chiorescu Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Chiorescu Nicolae XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **25 iulie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan